

ת"פ 20507/10 - מדינת ישראל נגד סלים עלי נסאר

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 14-10-20507 מדינת ישראל נ' נסאר
בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מדינת ישראל המאשימה

נגד סלים עלי נסאר
הנאשם

玠 דין

1. נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה פגיעה בגין לאומי בגין לנגדם לסעיפים 30(ד) ו- 57(א) לחוק גנים לאומיים , שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח - 1998 (**להלן : "החוק"**).

כתב האישום מייחס לנאשם כי בתאריך 2.3.13 ובסמוך לכך, בתחום גן לאומי שדה עמודים, בגוש 15415 חלקה 35 , ב-ג,צ, 746851 , 238635 (**להלן : "המרקען"**) ביצע הנאשם בשטח של כ- 8 דונם, עבודות כ███████ן:

רישום שטח הבטה, חישוף השטח, חפירת עשרות בורות, ותייחום השטח בחלקו המזרחי בעמודים, כהכנה לבניית גדר היקפית. הנאשם ביצע את המעשים האמורים, חרף העובדה שבמרקען של כ- 120 מטרים בלבד מהמרקען מוצב שלט המורה על כך כי מדובר בגין לאומי וה אסור לפגוע בחיו, בצומח ובdomם שבתחומו.

בתאריך 4.3.13 הוצבו במרקען, על ידי פקח הרשות לשימרת הטבע והגנים הלאומיים שלטי גבול לבנים מסביב לשטח בו ביצע הנאשם את העבודות המפורטים בסעיף 1. על כל שלט צו: "גבול גן לאומי".

בתאריך 10.3.13 ובסמוך לכך המשיך הנאשם לבצע עבודות במרקען ויצק בטון מסביב ל- 4 עמודים, אשר יועדו לגדר היקפית. לאור כך נטען כי במעשהיו אלה פגע הנאשם באופן חמור בגין הלאומי.

2. בתאריך 16.03.2016 כפר הנאשם בכתב בעבודות כתוב האישום, בתיק נשמעו ראיות הצדדים וביום 20.04.2017 ניתנה הכרעת הדין בעניינו של הנאשם במסגרת הורשע הנאשם ביצוע העבודות המיחסות לו בכתב האישום.

3. טיעוני הצדדים לעונש :

בתאריך 20.04.2017 טענו הצדדים לעונש .

טייעוני המאשימה :

1. על בסיס הראיות שהוגשו בהסכמה הנאשם וכעולה מהכרעת הדיון, הנאשם ביצע את העבודות מושא כתוב האישום, עבוזות שאין מתמצאות בעיבוד כללי ואין מותרונות ביצוע נוכח הכרזת השטח כגן לאומי וזאת תוך מודעות למשיו בשטח או לפחות עצמת עיניים רבתי.
2. מעשיו של הנאשם עולים כדי ביצוע עבירה של פגיעה בגין לאומי לפי סעיף 30(ד) לחוק הגנים הלאומיים לרבות באמצעות שינוי צורה של דומם וצומח, שינוי הקרקע כולל חפירה.
3. העבודות שבוצעו ע"י הנאשם גרמו לפגיעה חמורה בגין הלאומי ולא רק לנזק פוטנציאלי, (ב"כ המאשימה הפנה לעניין זה לעמ' 37 להכרעת הדיון שורות 13-8). לעניין הנזק שנגרם כתוצאה מעשיו של הנאשם, הפנה ב"כ המאשימה לחו"ד מטעם המאשימה (**ת/14**) וכן לחו"ד אקלולוג המחזז ד"ר עמית دولב (**ת/15**).
4. לעניין מתחם הענישה, הציג ב"כ המאשימה מספר גזר דין שנייתנו בעבירה של פגיעה בשמורות טבע כאשר חלקן דומות מאוד למקרה מסוא כתוב האישום וחולק דומה באופן חלקי לעבודות בהם הורשע הנאשם : ת.פ. 49401-02-13 מ"י נגד יוסף מיארה, ת.פ. 12-05-38728 שלום חיפה מ"י נגד סקאר בן פרחאת מוסטפא, ת.פ. 23688-03-10 מ"י נגד מואף בן ג'AMIL SHIN, פ' 258/08 שלום קריות מ"י נגד חסין בן עבד שוואנה , ת.פ. 821/07 מ"י נגד איימן נגיב.
5. לעניין מתחם העונש ההולם טען ב"כ המאשימה כי לאור חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם והנזק שנגרם לשמורה כתוצאה מהמעשים כפי שנקבע בהכרעת הדיון, כולל המתחם עונש של מאסר על תנאי, קנס כספי שסכוםנו נע בין 7,000 ל- 11,000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסכום שייהי בו להרטינו מלבצע את העבירות בעtid.

טייעוני ב"כ הנאשם:

1. לטענת ב"כ הנאשם , בימ"ש הרשע את הנאשם בעבודות הכנה, חפירות לשם הקמת גדר וטען בהקשר זה כי לא ניתן לעבוד עיבוד כללי ללא גידור השטח. הנאשם השקיע 60,000 ₪ על עבודה השטח, אחריו ולא ידע שאסור לו.
2. עוד טען ב"כ הנאשם כי בית המשפט אומנם קבע בהחלטת ביניהם שהוראת החוק הינה חוקתית, אך לדעתו ובניגוד להחלטת בית המשפט, מדובר בהפקעה ללא פיצוי. עוד טען כי מדובר במקרה ראשון מסוגו.

.3. לעניין העונש, מבקש ב"כ הנאשם ליתן עונש סמלי בשל עברו של הנאשם, גילו, השיקעתו בעבוד השטח ולאור העובדה שהמדינה לקחה לו את השטח מבלי ידיעתו. לפחות הנאשם טען בא כוחו כי הנאשם לא בא בזדון ועשה דזוקא, הנאשם טעה וברגע שבאו פקידי הרשות הוא עצר מיד, גם כשבקשו ממנו למן את החפירות הוא עצר ורק לאחר שקיבל אישור, הוא המשיך ומימן את החפירות.

טייעוני הנאשם:

לטענת הנאשם הוא קנה את האדמה מושא כתוב האישום אף לא קיבל עליה פיצוי, קנה אותה על מנת לעבוד אותה והוא הסתמכر על רשות העתיקות כי עבورو מדובר במדינת ישראל.

לענין הטענה של ב"כ המאשימה כי הנאשם חסם מים והתקיין גדרות, טען הנאשם כי הרשות עצמה הקימה גדרות בשטח. לטענתו, השكيיע כסף רב בשטח, ואם היה יודע שאסור לו לעבוד האדמה, היה קונה שטח אחר.

ה הנאשם ביקש להתחשב בנסיבות ביצוע המעשים, ציין שאינו עבריין וכל מה שעשה זה לקנות אדמה במטריה לשתול מטע זיתים.

.4. **דין והכרעה :**

.5. עבירה פגיעה בשמורת טבע:

סעיף 30 (ד) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לנצחה, התשנ"ח-1998 (**להלן: "חוק גנים לאומיים"**) קובע כי -

פעולות אסורות

" 30. (ד) לא יבצע אדם פעולה המהווה או העוללה להוות פגיעה בשמורת טבע או בגין לאומי, אלא בהיתר בכתב מأت המנהל; לעניין זה, "פגיעה" - לרבות השמדה, השחתה, הריסה, שבירה, חבלה, כתיבה, ציר או חריטה במרקען, הצבתה שלט, גרימת נזק לבעל חיים או הטרדתו, רעיה, כריתת, קטיפה, נטילה, שינוי צורה או תנוכה טבעית של חי, צומח או דומם, או הפרעה לריבאים ולהמשך התפתחותם הטבעי, שינוי של פני הקרקע, כולל חפירה, הקמת מבנה או מתקן, או הכנסת חומר זר, וכן **השלכת פסולת או השארתה**".

סעיף 57 לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998

קובע כי -

"(א) העובר על הוראה מהוראות סעיפים 25, 33(ג) או (ד), 40 או 52(ב), או העובר על הוראות סעיף 30(ד) וגורם בפגיעה נזק חמור או בלתי הפיך, דין - מאסר שלוש שנים."

מכאן כי עבירות פגיעה בגין לאומי הינה עבירה מסווג עוון, כאשר עונש המאסר המקסימלי בגין הינו שלוש שנים.

.6. **השלבים בגזרת הדין**

גזרת הדין על פי תיקן 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**).

.1. גזרת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כליהל:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בדינה האם יש מקום לחרוג מתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא

(**שים, הגנה על שלום הציבור**).

ג. קביעת העונש המתאים בתחום מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין).

.2. על פי הוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, בשעה שהורשע הנאשם בגין כמה עבירות, יש לבחון תחילת האם מדובר באירועים נפרדים, וככל שבית המשפט מneau למסקנה שהאירועים נפרדים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים בנפרד. לעומת זאת, כאשר העבירות בגיןו הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולם.

במקרה שלפני מדובר באירוע אחד ומתחם עונש הולם אחד.

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שליהל:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשרות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה וממידת הפגיעה בו

ערך שמירת הטבע הינו ערך אוניברסלי הנוגע לכל אדם באשר הוא אדם. ערך זה מעוגן הן במצוויים הדתיים והשוניים והן בגישה הפילוסופית כי בידי האדם הופקד הטבע לשמרתו.

עמוד 4

מעבר לפן האידיאולוגי מהו הטעען מוקור להשראה, להנאה, מהו חלק ממרכיבי איות חייו של האדם וגם כזה ראוי להישמר.

הפגיעה בערך המוגן במקרה שבפני משמעותית באשר עסקין בביצוע העבודות מושא כתוב האישום שאין מתמצאות ב"עבודה חקלאי", ואין מותרות בביצוע נוכח הכרזת השטח כגן לאומי וגורמת לפגיעה חמורה בגין הלאומי כמפורט ברכיבי הפגיעה בגין לאומי כאמור בסעיף 30 (ד) לחוק גנים לאומיים : **על דרך השחתה, שבירה, שינוי צורה של צומח ודומם, שינוי של פני הקרקע כולל חפירה, הקמת מבנה או מתקן.**

אם לא די בכך הרי שהוכח בפני ביהם"ש כי העבודות אשר בוצעו על ידי הנאשם (ומי מטעמו שהרי שכר שירותיו של קבלן לביצוע העבודות) גרמו לפגיעה חמורה בגין הלאומי ולא רק לנזק פוטנציאלי רב הנובע מביצוע העבודות שהופסקו או השלמת העבודות ואפנה בעניין זה לחוות דעת המומחה מר יפתח סיני (**ת/14**) והשלכת מעשי הנאשם על עולם החוי במקומם.

ב. נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם

בהתאם לסעיף 4א לחוק העונשין, מטרתו של סימן א' "הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה" לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחהים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאים בנסיבות העבירה.

העיקרון המנחה בענישה הוגדר בסעיף 4ב לחוק העונשין:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסיימן זה - העיקריון המנחה)".

סימן א' קובע בסעיף 4ט, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות ביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסביר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם.

סעיף 4ט מונה לעניין הנסיבות הנזכרות לעיל, הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה ונזק שנגרם מביצוע העבירה.

לענין מידת הנזק קובע סעיף 4ג(א), כי בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, כאמור בסעיף 4ט.

מידת האשם של הנאשם במקרה זה אינה מלאה למדי. הנאשם ביצע עבודות בגין הלאומי, עבודות שאין מותרות ביצוע נוכח הכרזת השטח בגין לאומי. הנאשם היה מודע לעצם הכרזתו של השטח שבבעלותו בגין לאומי ולכל הפחות עצם עינוי בגין מצב משפטי זה. הנאשם לא הוכיח כי טעה וסביר בשוגג כי השטח בבעלותו

נקו מכל מגבלות חוקיות לרבות הכרזתו כגן לאומי. און כל מחלוקת כי הנאשם שכר שירותו של קבלן לצורך ביצוע העבודות מושא כתוב האישום.

ה הנאשם פועל תוך תכנון מוקדם ולא בלחת הרגע. היה עליו להכין מראש ציוד לצורך ביצוע העבודות ואף הנאשם שכר שירותו של קבלן. לאור היקף העבודות עולה כי מדובר בפעולה ממושכת יחסית ולא רגעית.

ה הנאשם כפר במילויו לו והורשע לאחר שמייעת ראיות, לא טען בשום של ההליך המשפטי כי ביצוע העבירה ביחד עם אחרים ומכאן כי לא הובאה בפני כל ראייה כי הנאשם הושפע או הסתייע באחרים לביצוע העבירה.

ג. מדיניות הענישה הנוגנת

להלן התייחסות לפסיקה הנוגנת בעבירות פגעה בגין לאומי וכן פסיקה נוגנת בפגיעה בעיר טבע מוגן, מרביתן על ידי כריתת עצים בשמורת טבע, מהם ניתן ללמוד בשינויים המתבקשים נוכח שונה בעבודות המקרה לעניין הענישה הנוגנת גם במקרה שלפניו:

א. בע"פ 1364/06 בית משפט המחוזי חיפה (7/3/07) , דין בית המשפט בערעוו של הנאשם בגין חומרת הדין לאחר שנדון בבית משפט קמא, לאחר שמייעת ראיות, בגין שתי עבירות של כריתת עצים בלבד עתיקים בשמורת טבע במשקל כולל של 1.5 קוב בכל אחת מהכרימות והוצאותם בתחום השמורה.

בית המשפט המחוזי מצין כי :

"יש להדגיש כי אין להקל ראש כלל ועיקר בסוג עבירות זה . המדבר בעבירה שפגעה בערכי הטבע רעה וכפי שציין בית המשפט קמא יש קושי רב בתפיסת עבריים בתחום זה. מצד אחד יש צורך לפקח על שטחים נרחבים בכל שעות היום והלילה כדי למנוע עבירות מסווג זה של השחתת עצים ומצד שני, כוח האדם העומד לרשות הגורמים העוסקים בתחום לה הוא מצומצם. הדרך להאבק בכך היא איפוא באמצעות הטלת עונשים ממשמעותיים, ונראה לנו כי אין להסתפק בהטלת קנסות בשיעורים נמוכים כפי שנוכחנו שנעשה בעבר. נעיר, כי התביעה עצמה ביקשה במקרה זה להטיל עונש קנס והפניה לפסיקה. דא עקא, שישורי הקנס בתקדים שהגישה היו נמוכים לאין שיעור מהकנס שהוטל במקרה זה, מה עוד שמדובר שם בנפח גדול יותר של עצים שנכרתו"

בית המשפט המחוזי מקל בעונשו של הנאשם ומעמיד הקנס שנגזר עליו על 10,000 ל"י תוך שמצין מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם והעובדת כי לצורך הعلاאת רף הענישה בתחום הקנסות הרוי שהtabיעה הציגה תקדים בהם נפסקו קנסות נמוכים באופן ממשי בעבירות דומות ואף חמורות יותר בהיקפן.

ב. בתיק ת.פ 10-03-23688 מדינת ישראל נ' נואף בן ג'AMIL SHAYKH (שלום נצרת) - הנאשם הורשע על פי הודהתו בהסדר טיעון בעבירות של פגעה בשמורת טבע והבערת אש שלא במקומות

המיועדים וזאת על שום שבויים 24.12.2008 ביצע בשמורת טבע הר מירון עבודות חפירה וקידוח בסלעים באמצעות קונגו, מקדחה, מכושים וכלי עבודה נוספים , והכל ללא היתר. בהמ"ש גזר עעל הנאשם מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, קנס בסך של 4,500 ₪ וכן חתימה על התחייבות כספית בסך של 10,000 ₪.

ג. **בת"פ 12-05-38728 מדינת ישראל נ' סקר בן פרחאת מוסטפא ואח' (שלום חיפה)** הורשע הנאשם על פי הודהתו בעיסוקו בהכשרת קרקע שכלה חציבה, ייצור טرسה מבולדרים וכריתה של ארבעה עצי אלון מצוי. ההכשרה בוצעה בשטח של חצי דונם באמצעות באגר. בהמ"ש גזר עעל הנאשם קנס בסך של 8,000 ₪ וכן חתימה על התחייבות כספית בסך של 15,000 ₪ .

ד. **בת"פ (וותנה) 1075-07 - המשרד להגנת הסביבה נ' TAB/תא נ' מרדי פנטוב, תק-של (29/05/2012)** נדונו הנאים בגין עבירות שעוניין כריתת הובלה של עצים מוגנים. על אחד הנאים הוטל קנס בסך 15,000 ₪ , על שני הנאים האחרים קנס בסך 5000 ₪ כל אחד ועל כל הנאים הטלת חתימה על התחייבות כספית.

.7. **מצבו הכלכלי של הנאשם כגורם בקביעת מתחם העונש ההולם :**

על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בקביעת מתחם העונש ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקבעת מתחם העונש, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונייש קנס ופייצוי, קיימת אינדיידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

במקרה שלפני לא נטען לעניין מצבו הכלכלי של הנאשם, אך נטען כי הנאשם השקיע 60,000 ש"ח בגין ביצוע העבודות בשטח.

.8. **מתחם העונש ההולם :**

לאור האמור לעיל אני קובע כי מתחם העונש בנסיבות ביצוע העבירה שבפני, לפי "מידת הנזק" ו-"מידת האשם" הוא כדלקמן:

- א. קנס כספי הנע בין 3,000 ₪ - 15,000 ₪.
- ב. חתימה על התחייבות כספית בין 10,000 ₪ - 30,000 ₪.
- ג. מאי הטלת מאסר מותנה ועד מאסר על תנאי.

.9. **סטייה ממתחם העונש הרואין :**

סעיף 40 לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת טווח העונשה הראוי בבית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכון של ממש לשיקומו של הנאשם.

במסגרת הטיעונים לעונש לא נתען כי הנאשם נזקק להליך שיקומי, לא הוקן בעניינו תספיר שירות המבחן, הנאשם נעדר עבר פלילי ומוחזק כאדם נורמלי. מכאן כי לא מתקיים שיקול שיקומי בגין דינו של הנאשם ולא מצאתי כי יש מקום משיקול זה לסתות ממתחם העונש ההולם לקולא.

מайдך, לאור עברו הנקוי של הנאשם ומהות העבירות לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבוע ולחומר בדינו של הנאשם מעבר למתחם העונש ההולם שנקבע.

10. **קביעת העונש הראוי :**

בסיסות שאין קשרות ביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגין העונש המתאים לניגוד מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בסיסות שאין קשרות ביצוע העבירה. לצורך קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לocket ביחסן את נסיבותיו האישיות של הנאשם לרבות העדר הרשעות קודמות, גילו המבוגר יחסית, הוצאהו הכספיות בגין ביצוע הבדיקות בשטח, וכן את פרק הזמן שחלף ממועד ביצוע העבירות בחודש מרץ 2013 ועד היום והעובדה כי הנאשם הינו בעלי של השטח אשר הוכרז כגן לאומי טרם לרכישתו. מайдך שקלתني את חומרת העבירה כפי שבאה לידי ביטוי בכוונות המחוקק בהחמרה בעבירות הפגיעה בגין לאומי, הנזק הרוב שנגרם לערכי טבע מוגנים ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, היעדר חרטה מצד הנאשם על מעשיו, וטיב הבדיקות שביצע הנאשם בגין הלאומי.

11. שיקול נוספת להחמרה בעונשו של הנאשם הינו הצורך בהרטעת הרבים בנסיבות של עבירה פגיעה בערך טבעי מוגן לאומי.

סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 מגדיר את שיקול הרטעת הרבים בקביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם :

"**מצא בית המשפט כי יש צורך בהרטעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסווג העבירה שבוצע הנאשם, וכי יש סיכון של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרטעת הרבים, רשיי הוא להתחשב בשיקול זה בכפוא לקבוע את עונשו של הנאשם, ובלבך שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.**"

כפי שנאמר בפסקה ור' לעניין האמור בשיקולי בית המשפט בע"פ 1364/06 (מחוזי חיפה) המפורט לעיל, המרחיבים הגדולים בהם מצויים ערכי הטבע לציד חסור יכולת תכנית ומשאביהם מספקים להשגיח ולפקח על ערכי הטבע, גורמים לקושי ממשי בהבאת עבריינים לדין ומובילים למסקנה כי קיימת חשיבות אפקטיבית בעונשה מرتעיתה באספект של

הרთעת הרבים. הדברים יפים במיוחד לאור המניעים הכלכליים שהניעו הנאשם בביצוע העבירות, בין אם בוצעו העבירות לצורך שיפור מצבו חלקיתו, בין אם לצורך נתיבת עזיזתו למטרות רווח.

12. לאור כל האמור לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. קנס בסך 8,000 ש"ח או 60 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב - 4 שיעורים חדשניים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 01/08/2017 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעדית את היתרה לפירעון מיד!

ב. הנאשם יחתום על התcheinות להימנע מלעbor עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך 3 שנים החל מהיום. התcheinות תהא על סך 10,000 ש"ח או 70 ימי מאסר תמורה; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום ייאסר למשך 70 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודיע היום כ"ז סיון תשע"ז, 20 يونيو 2017, במעמד הצדדים.

חתימה